

Nap, szél, víz és vihar..., hetedszerre a Balaton körül

2019. május 11-13. között immár 7. alkalommal indultak neki Keszthelyről a Nyugat-magyarországi Működésellenőrzési Központ ellenőrzési munkatársai (az egykori területi biztosok) barátaikkal és ismerőseikkel a Balatont körbekerülő kerékpártúrájuknak.

A túra időpontja nem volt egyértelmű, szinte minden nap esett az eső, és minden elkövetkezendő napra esőt jósoltak. Naponta néztük az időjárás-jelentést, vajon melyik hétvége lenne a legalkalmasabb a kerekezéshez.

Addig-addig gondolkodtunk ezen, amíg maradt az elsőként meghatározott időpont, bár még a szombat reggeli induláskor is azon tanakodtunk, hogy vajon 1-2 napig tekerünk (ilyen még nem volt...), vagy esetleg késik az a fránya hidegfront az északnyugati széllel, és be tudjuk fejezni a kört.

Nekivágtunk, rendhagyó módon, a déli parton kezdtünk, ragyogó napsütésben értük el az aktuális pihenőpontokat a Keszthely – Balatonberény – Alsóbélatelep – Fonyód – Balatonszemes – Balatonföldvár – Zamárdi vonalon.

A késő délutáni órákban érkeztünk – néhányan leszakadozva – a Zamárdiban található szálláshelyre, ahol vacsorával vártak bennünket.

Este egy rögtönzött táncos est segített átmozgatni a kerékpározástól meghúzódtatott izmokat.

Vasárnap reggel frissen és üdén folytattuk a túrát. Néhányan csak két napra jöttek, ők komppal átmentek Tihanyba és visszatekertek Keszthelyre.

A társaság nagy része Siófok fele vette az irányt, meg sem állva a messzi, kb. 10 km-re lévő Petőfi sétány közepéig. Balatonvilágos tövében a kedvenc büfés bácsink már messziről felismert minket, és ahogy már megszoktuk tőle, a rozé fröccs és a sült keszeg mellé biztosítást és sorsjegyet is ajánlott nekünk.

A balatonvilágosi löszfal tetejéről a Balaton évről-évre lenyűgöz bennünket. Bár itt van a legnagyobb kaptató felfelé, a látvány mindenért kárpótol bennünket.

A Balatonkenesén lévő törzshelyünkön együtt megebédeltünk, itt mindenkit bevártak a korábban érkezők.

Balatonfűzfő - Tubruki strandja az idén kimaradt, a 12 fokos vízben senkinek sem volt kedve megmártózni.

Délutánra az idő egyre borongósabbá vált, megcsapott minket az előre beharangozott északi szél. A Badacsony felé tartó kisebb csapatot ekkor már telibe kapta, bennünket szerencsére megvédett Balatonfüred után a Tihanyi félsziget dombja. Alig vártuk, hogy elérjük a kompot, majd Zamárdiban a szállást.

Hétfő reggelre ideért az általunk nem várt heves esőzés és szélvihar. A csapat ismét kettévált. Heten úgy döntöttek, hogy a Balaton kör azért Balaton kör, hogy körbetekerjék, bármi áron. Hatalmas szélben és esőben Tihanytól Keszthelyig tekertek.

A megfontoltak (a hetes fogat szerint a „Hycomat csapat”) a szakadó esőben Zamárdi vasútállomás felé vették az irányt. Az első vonatra felszállva – némi lélekmelegítővel egymást körbekínálva – a vonatablakon keresztül bámulták a háborgó Balatont és a szélről lassan vízszintessé hajló fákat, elégedetten nyugtázva, hogy a vonatozással életük egyik legjobb döntését hozták meg. Még akkor is, ha kör helyett csak egy elfordított „9”-es alakzatot tettek meg.

Este hatig – bár eltérő módon – valahogy mindenki visszaért Keszthelyre. A „megfontoltak” már délben, kipihenten, a „bátrak” csapzottan és fáradtan, mégis büszkén, mert a viszontagságos időjárás ellenére is körbetekertek.

A túra költségeihez a DPSE tagok részére az egyesület ismét hozzájárult.

Varga Tünde